

אחרי לתקשוב! תקשוב בחינוך כתנוועה חברתית חלוצית

צביה אלגלי

מכללת סמינר הקיבוצים,
המרכז ללימודים אקדמיים
Zvia.elgali@gmail.com

Follow Me to ICT! ICT as Social Entrepreneur Movement

Zvia Elgali

Kibbutzim College,
The Center for Academic Studies

Abstract

This article, suggests a possible explanation to the consistent efforts to implement ICT in spite of a 'failure discourse', during the 80's and the 90's. The major claim of the article is that ICT specialists in the educational system have entrepreneur qualities, and that they belong to an "ICT social movement" which promotes ICT as ideology. The article uses text and structural analysis applied upon interviews with people who lead ICT national programs during the 80's and the 90's in Israel. The text analysis allow's us to open a window to a special period in the history of ICT, in which people had a great vision of the change technology might bring to education, thus letting us understand the reasons for their continuous efforts. By applying these two models upon ICT, This article expenses the methodology often used for analyzing ICT.

Keywords: ICT, Social Movement, Entrepreneurship, Innovation.

תקציר

מאמר זה מביא הסבר אפשרי להתמדה והעקבות בהטמעת טכנולוגיה בחינוך בישראל, למורות אכזבות חוזרות, באמצעות הטענה שהאנשים העוסקים בתחום הם בעלי מאפיינים של חלוציות ומשתייכים ל"תנוועה חברתית" המקדמת את התקשוב כאידיאולוגיה. המאמר עושה שימוש במתודולוגיה של ניתוח טקסטואלי ומבנה ראיונות עם דמיות שעסקו בהטמעת טכנולוגיה בחינוך בשנות השמונים והתשעים במדינת ישראל. התמלילים המובאים במאמר והדיוון בהם, מאפשרים לקורא לפתח צוהר לשיח שאפיין את הטמעת התרבות היבנית בחינוך ואת הברק בענייני המוביילים את התהילכים הללו, ומכוון להביא להבנה מדוע נMSCO המאמצים למורות שהתפתח שיח אודות חוכר הצלחה בהטמעת התרבות.

מלבד המענה האפשרי שבניתו לשאלת המבוקש הסבר, מהוות המאמר הזדמנות לשימוש במודל התנוועה החברתית של סטפן קר, והרחבה של שימוש במודל החלוציות של הנרי ניר, לתהום התקשוב.

מילות מפתח: תקשוב, חלוציות, תנוועה חברתית, חדשנות.

חלוץ : ראשוני במעשה חשוב או בפעולה קשה ונועזת ; מי שעשה משהו לראשונה ואחרים הולכים בעקבותיו (**מתוך מיליון "רבי מיליטס"**)

מבוא

מאמר זה הוא חלק מעבודת מחקר, העוסקת בהיסטוריה של התקשוב במערכות החינוך במדינת ישראל. המחבר עסוק בשאלת מרכזית, המתעוררת סיבוב התופעה של כתיבה והטמעת תכניות תקשוב, במהלך השנים 1980-2005 ללא הצלחה נכרת ביישום (Elgali & Kalman, 2010).

המאמר מבוסס על ההשערה שמודל החלוציות על פי ניר (1992) ותאורית "אנשי התקשוב" של סטפן קר (2004) יש בהם כדי לחתן תשובה לשאלת המחקר בזכות שלושה היבטים המאפיינים את החלוץ המשתייך לתנועה חברתית.

היבט ראשון : הנכונות להשקיע מאמצים בלתי נלאים, להתמודד עם שלונות ולנסות מחדש למרות חוויות הצלון. מודל החלוציות מציג את הנחישות, המסירות והנכונות להתנדבות כחלק מאופיו של החלוץ. תכונות אלה, מאפשרות לו להתמודד ולהמשיך עד להצלחה.

היבט שני : החלוץ אינו פועל לבדו. הוא חלק מתנועה חברתית מהפכנית ומכאן נובעת יכולתו להתמיד : החלוץ הוא חלק מאטוס רחב יותר, במרקחה הזה 'תנועת התקשוב' שיש לה מטרות ויעדים להגשמה. לצורך אישוש השערה זו אעשה שימוש בתאוריה שפיתח סטפן קר, ואשר מציגה את האנשים העוסקים בתקשוב ואופני פועלתם, כתנועה חברתית המובילה שינוי.

היבט שלישי : שלונות ואתגרים הם חלק בלתי נפרד מהאטוס החלוצי : עברו החלוץ, כשלון הוא חלק מהדרך להצלחה בישום הצעדים הראשונים והמהפכנים שהוא מוביל. היבט זה יכול לסייע להסביר את תהליך הבניית תפיסת הצלון עצמה : ניתן שהצגת יישום של תכניות קודמות ככשלון, מצדיקה ומעכימה את המשך המשך המשך החלוצי – במקרה זה פיתוח ויישום תכניות חדשות. (ניר, 1992) היבט זה, יבחן בהמשך המחקר.

methodology

עובדת זו נשענת על שתי מетодולוגיות מחקריות שהן ניתוח תוכן וניתוח לשוני מבני. השימוש בשתי מетодולוגיות אלה מזמן התבוננות על ה"מה" דרך ניתוח תוכן, ועל ה"איך" באמצעות מחקר מבני לשוני. מחקר מבני, מתרכז בסדר הצגת הדברים, סגנון, שימוש במטריות, דיבור בגוף ראשון או בגופים אחרים ועוד. התבוננות כזו, מאפשרת לבחון היבטים הנמצאים פחות בשליטת הדובר, בשונה מהתוקן הנמצא בקרה מתמדת. הוא מאפשר התבוננות ובחינה מעבר למה שנאמר מילולית (LIBLICK, TABAL-MISHICH וZILBER, 2010 : SKADI, 2011)

על פי שתי מетодולוגיות מחקרית אלו, נתחנו תמלילים של מקורות העוסקים בתקשוב בחינוך - בעיקר ראיונות עם דמויות מובילות בתחום התקשוב שפעלו בשנים המדוימות : מكتبיו החלטות משרד החינוך, מדריכי תקשוב חוקרי טכנולוגיה וחינוך, ראשי ועדות, אנשי ביצוע משרד החינוך, מורים, אנשי גופים המספקות תשתיות ללמידה, מנהלי מרכזי הדראה ודמויות נוספות הקשורות להיסטוריה של התקשוב בישראל.

לצורך ניתוח טקסטואלי, נעשה שימוש בתוכנת "אטלס" לקידוד מילוט מפתח ורעיונות.

פרק הממצאים והדיוון מוצגים תמלילים תחת שמות המרויאינים, כיוון שיש משמעות לדמויות ולתפקידיהם במערכת.

מודלים תאורטיים: מודל החלוציות ותאוריות "אנשי התקשוב"

מודל החלוציות של הנרי ניר

הנרי ניר, היסטוריון וחוקר התנועה הקיבוצית, פיתח והניח במהלך עבודתו המחקרית מודל המפרק את המושג חלוציות לתוכנות הסמנטי-לשוננית. ניר בנה דגם המאפיין את החלוץ, תוך השענות על משנתו של דוד בן גוריון בשנים 1948-1956. בעובדה זו אנסה לייחס את המודל הסמנטי שמציע ניר, על השיח בנושא תקשוב המופיע בספריהם של "אנשי התקשוב": קבוצה חברתית המקדמת את התקשוב בחינוך מאז שנות השישים (ניר, 1992)

ניר מתייחס במספר הגדירות בסיסיות הנוגעות לשיח אוזות חלוציות בישראל. הריאונה שבהן, היא שאחת התכונות של החלוץ היא השתיכו לגוף רחוב יותר: לתנועה הקיבוצית, לתנועות הנוער וכד' ניר טוען שהמושג "חלוץ" נושא כמעט תמיד מטען ערבי חיובי, וכן שלמושג חלוציות יש לרוב הקשרים של מסירות ונכונות להקרבה עצמית לטובות הכלל. שלושה היבטים אלה, ניכרים בשיח הלשוני של היישוב בשנים 1948-1956, מוגרת הזמן אליה מתייחס ניר במחקריו.

בהמשך להגדירות הללו, מציע ניר מודל בן שלושה אשכולות סמנטיים בהקשר של חלוציות: ראשוניות-מחפכנות, שירות-התנדבות, מסירות-הקרבה עצמית. לכל אשכול כזה יש משמעויות תכניות משלו.

ראשוניות-מחפכנות-חדשנות: החלוצים מוביילים מהפכה. הם ראשונים בתחוםם. הם מתאפיינים בתכונות המטאראות באמצעות פעלים כמו "יוזם", "יוצר", "חדש", "EMPLS נתיבות חדשות" ותכונות כמו "ראשוניות" ו"חדשנות". המהפכה אינה מגיעה באופן פתאומי או אלים אלא מתקדמת בהדרגה. החלוץ המהפכן, מtower כדמות מובילת חדשנות (ניר, 1992, עמ' 118).

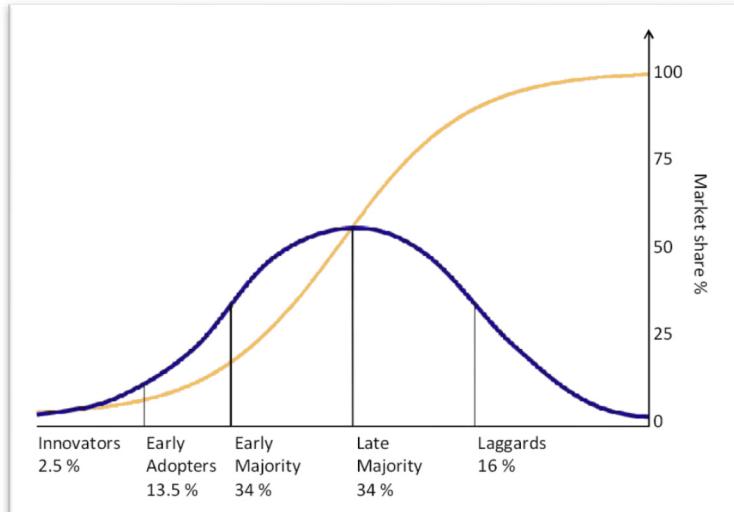
מסירות – הקרבה עצמית: באשכול זה נכללו מושגים כמו "שליחות" "מעשה הגשמה", "גיוס". מושג הסביר, אינו מושג מודגם אולם הוא קיים. ישנה התמייחות להקרבה עצמית אבל בדרך הפוכה: הקרבה עצמית היא חלק מהזכות להיות החלוץ. זכות שמביאה לחלוּץ תחושת הגשמה שמצויה ברכה והעשרה אישית (ניר, 1992, עמ' 118)

שירות – התנדבות: הכוח החלוצי מעמיד עצמו לשירות העם והמולדה, החלוץ משרת את המולדת ואת צרכיה בדרך להפתוחותה וצמיחתה, תוך ניצול יכולותיו וכרונונטו.

כל התכונות והמאפיינים החלוציים הללו, נחלקים לשתי מידות: מידות מוסריות ומידות של פעילתו. המידות המוסריות מתבטאות בחיותו מופת, בمسירות, בעמידתו לשירות המולדת, בעשייה התנדבותית, במגויות שהוא מטרות. הפעלתנות של החלוץ מתבטאת ביכולתו להוביל מהפכות אישיות וחברתיות. החלוץ הוא אדם יוצר, אקטיבי ודינמי. הוא עוסק ביצירה ויוזמה ופועל בעצמאות. יחד עם זאת, ואולי באופן מפתיע, החלוץ אינו קובלן מדיניות ואינו ממציא דבר חדש. הוא לא קובל את דרכו באופן חופשי, אלא מיישם, מעמיד את עצמו לשירות המולדת (ניר, 1992, עמ' 119). על פי המודל של רוגרס, (Rogers, 2003) מדובר ב"מאזים הראשונים" Early adopters (איזור 1) המאמצים את הרעיון ולוקחים על עצם להפיץ אותו.

תאוריות 'אנשי התקשוב'

מודל התנועה החברתית של 'אנשי התקשוב' הוא מודל שפיתח סטפן קר (Kerr, 2004) כאשר בחר את התקשוב בחינוך על פי מודל המסתמך על שני נתיבים: היבטים חברתיים של תנויות חברתיות והיבטים של שינוי חברתי. קר טוען שקיימת ציפייה בקרב קבוצות חברתיות מסוימות, שטכנולוגיה תגרום לשינוי בחינוך כפי שהיא גורם בתהליכי שינוי חדשניים כמו טלוויזיה בעולם הפוליטיקה, רכבת עbor תהליכי עיר וכד'. הוא הגיע למסקנה, 'אנשי התקשוב', הם קבוצת אנשים שיש להם נגיעה בתחום התקשוב בחינוך, והיא בעלת מאפיינים של תנעה חברתית, המובילת את התקשוב בחינוך מאז שנות השישים ברחבי העולם. טכנולוגיות מהיבשות את דמיונים בדומה להתלהבותו של תומס אדייסון לנוכח המיצאות מכונות הקולנוע שטعن שתוכל לסייע לילדים ללמידה לא רק דרך האוזן אלא גם דרך העיניים.

איור 1. עקומת אימוץ החדשנות עפ"י רוג'רס (Rogers, 2003)

מצאים ודיון: נרטיב התקשוב על פי מודל החלוציות וה坦ועה החברתית

פרק זה מיועד להציג טקסטים נבחרים על פי מאפיינים של החלוציות ושל השיח המתקיים בkrab 'אנשי התקשוב'

מאפיינים של ראשוניות – מהפכנות

חלוצים, מובילי המהפכה, עושים זאת בזכות מספר תכונות כמו "יוזם", "יוצר", "מחדש", "mpls נתיבות חדשות" ומאפיינים כמו "ראשוניות" ו"חדשנות" (ניר, 1992). בתיאור מיפוי של פרופ' חיים הררי, בו הוא מתאר כיצד נולד בשנת 1984 פרויקט Machi"sh (ר"ת של 'מחשב ישוב'). ניתן למצוא את מאפייני החלוץ הן אצל שמעון פרס והן אצל חיים הררי כאנשים יוצרים, אקטיביים ודינמיים, העוסקים ביצירה ויוזמה ופועלים עצמאו:

"יום אחד ראש הממשלה שמעון פרס מרים טלפון אליו כיושב ראש ות"ג, מזמין אותו אליו ואומר 'חימם אני רוצה שתתחשב את המדינה'. פרס טיפוסי. אז אמרתי לו 'אני לא אמחשב את המדינה זה יκח הרבה זמן ואני לא מספיק מומחה. אבל אני כן מוכן להציג לך שникиח איזו עירייה או עיר קטנה וננסה לעשות פרויקט אחד בכיוון הזה'. והוא נתן את ברכתו ואז קם פרויקט שקראו לו 'מחשב ישוב' (מachi"sh). (ינואר 2012)

תיאור נוסף המלמד על תחומי הראשוניות של מי שעסוק בתקשוב מופיע בדבריו של ד"ר שמואל ארנון שהקים את המרכז החדרכה למחשבים מק"ם בחיפה:

"אז היו באمتה חלוצים שפתחו תוכניות ראשונות במיקרו מחשבים. זה תכונות בשפט בייסיק. אפילו ילדים תכנטו. זה התחיל מוחגים כהובי עניין, מורה מלמד את תלמידיו בחוג למחשבים, אומר להם תכתבו תוכנת לתרגול ילדים בכיתה ג". (ארנון, 2011)

דבריו של ארנון מלמדים על הנכונות להדריך ולהפיץ את המסר – נכוונות שהוא חלק ממאפייני החלוצים.

מסירות, הקربה עצמית, שירות והתנדבות

חלק זה במודל מתייחס למושגים כמו "שליחות" "מעשה הגשמה", "גיוס". מושג הסבל, הקربה עצמית שהיא חלק מהזכות להיות חלוץ. זכות שבביה להליץ תחומי הגשמה שבצדיה ברכה והעשרה אישית. תוכן התומך באשכול מושגים זה ניתן למצוא בדבריו של ד"ר מרדי שורק-מקימי מערכת המכון ליננסקי וממובيلي התקשוב מתחילה:

"אני הכנסתי את המחשבים לリンנסקי, זה היה ארבעה מחשבים קומודור 64 וההיסטוריה שאנו

עברית, כולל "רשות הח@email שלנו בסמינר תחזיק דבר כזה?". אני הבאתי את דוקטור ברטה לישיבת הנהלת ליננסקי, כדי שהוא ישכנע את הנהלה ללקת לכיוון הזה" (שורק 2012)

מהפכה מתקדמת בהדרגה. החלוץ המהפקן, דמות פעלנית מובילת חדשנות המתבטאת ביכולתו להוביל שינויים חברתיים מופצט באמצעות הקשרות והדרכות (Kerr, 2004). קבוצה גדולה של אנשי חינוך הוכשרו להדריך והפיצו את השינוי להלן דוגמה מתקנית 'מח'יר 98':

"אנחנו היינו קבוצה מופרעת בחיפה, קבוצה ראשונה של רכזוי תקשוב. כל הזמן היו שומעים את היסימה 'הקרט יצא לדרכ'. ואנחנו עשינו מפגש גדול של כל המנכחים מכל הארץ, ואני הכנסתי לקבוצה שלנו מדבקה גדולה שעלייה היה ציור של קרט שהוא מנותק מהקרונות הקרים לא מחברים עדיין. קרנו לעצמנו הסינויים הראשוניים. כל אותו הזמן היו הקשרות צוותים שעברו הسابת אקדמיים למדעי המחשב, רכזוי מחשב **כל הזמן הקשרות**". (גולד 2012)

הambilים המודגשות את תחושת הנפרדות של החלוצים שנעים חזק קדימה לפני המhana. חדורי מוטיבציה, אך גם מודיעים למשרדים: 'הקרונות לא מחברים עדיין' 'סינויים ראשוניים' הקשרות בלתי פוסקוות - שגם הם חלק מהפצת המסר של תנועת 'אנשי התקשוב' ברבים. להלן דוגמה נוספת המשפרת על תהליכי ה/contact ה/contact המורים במסגרת 'מח'יר 98':

"למצלי, באמת גם היה לי את האנשים **הנדאים** האלה, המורות לאנגלית שהיו מוכנות **לlecת** **איתי** **באמות** עד קצה העולם, כל מה שבא לי. בקטע זהה היה ליEIF. והיו **שינויים** **נפalias** **בתוך** פרויקט מחר 98" (הילול, 2012)

חשיפת הנרטיב של התקשוב בעזרת ניתוח תוכן מבני

תופעה שחוירה על עצמה במרחביה הריאניות היא הצבת ו' החיבור בתחילת כל משפט או פסקה. באמצעותי ספרותי יש לתוספת זו תפקיד בהעברת מסר של המשכויות.

"זה קמן כיתה של טרמינלים של מחשבים שעושים רוש ושמנו עליהם אמצעי בידוד. והקמן כתה בהרצליה בשדרת יעקב 8. זה כבר לא היסטוריה, זה כבר סופר פרה-ההיסטורית. והקמן שם כיתה, ואיך מכניםים איך קלט ואיך פלט ואיך תלמידים? אז תלמידים, שכרכנו משאיות והיינו מביאים כתות של ילדים מכל מקום בארץ מפרדס חנה ועד גדרה. איפה שהיא מורה שלימדנו אותו הוא פתח כיתה שם אנחנו הבנוו אותו." (רוגב 2011)

הצבת ו' החיבור בתחילת משפטים ופסקאות מעניקה לסיפור נוף יהודוי, של סיפור עם המשכויות כרונולוגיות וחברתית. תיאור כזה נותן את התחושה שמדובר בסיפור שהוא חלק ממשהו גדול ומשמעותי יותר, המאפיינת חלוציות. השימוש בו' החיבור נותן פרספקטיב היסטורית, ומשמעותו לסיפור גוון רומנטי מהול בנטולגיה: גוונים המקיימים לסיפור נוף של סיפורים חלוציים.

דוגמאות נוספות:

"**היהתי** מורה לא הסטפקתי בחינוך בכיתה, הרגשתי שזה שהוא משחו שהוא בתוך איזה שהוא 4 קירות, חשבתי שהפעילות החינוכית בחוץ היא יותר חשובה, ואז קיבלתי מלגה מהאום, נסעתי לניו-יורק, והחלמתי ללמידה תלוייה חינוכית. בשנת 62. למדתי גם טכנולוגיות אחרות ובעיקר תלוייה חינוכית במיוחד. ב-UNY. בעצם אף אחד לא למד. לא היה אף אחד במדינת ישראל שלמד תלוייה. ואז החלטה **קרו** **רוטשילד** להקים את הטלוויזיה החינוכית, ווצאות הקבמה שעשה סיור לימודי במדינות שהפעילה תלוייה חינוכית, הם פגשו אותי בניו-יורק ואמרו לי שכשאני אחזור לארץ הם ישמעו שאני אגיע אליהם." (לורברבוים 2012)

הדבר מתחילה בהציג עצמו במושגים של חלוץ: הוא לא הסתפק בעשייה שהוא עסוק, אלא שאף להיות חלק מעשייה חינוכית גדולה וחשובה יותר - זה מאפיין חלוצי. הוא ממשיך ומסביר, שאיש מלבדו לא עסוק בתחום הזה עדיין: במושגים חלוציים הוא מספר שכבס את השממה. היבט הנכונות להתנדב חסר כאן - לרובבוים לא עשה את פעילותם בתנדבות אלא קיבל מימון לימודיו על ידי האוים אך הוא היה ראש וראשו לעסוק בתחום שלא היה ברור אם אכן יש לו עתיד במדינת ישראל, שבה התנהל באותו ימים ויכול ציבורו נוקב בשאלת האם יש להקים טלוויזיה.

בניתוח התוכן מול הנition הczורני, קיים מתאם בין החלקים בסיפור שיש בהם מאפיינים של חלוציות כמו התמודדות עם קשיים, יוזמה, ליקחת סיוכנים, חזון, מחויבות ומוסרות להילאה, לבון מסטר פערומים גדול יחסית של הופעת ו' החיבור בהקשרים של המשכויות. נמצא זה מתאים ומאש

את החלק במודל החלוצי על פיו החלוץ פועל מתוך תחושת שהוא חלק מעשייה גדולה ורחבה יותר, שהוא שליח שלה ופועל במסירות לקידומה.

סיכום

בעובדה זו ביקשתי לבחון תשובה אפשרית לשאלת: מהם הגורמים לכך, שלמרות שהיא ברור החלטת תקשוב השניה שהצחיתה מוגבלת, אומצו שוב ושוב תכניות תקשוב דומות? ההשערה שביקשתי לבחון מتبוססת על כך שניתן להסביר את התופעה בעזרת מודל החלוציות של הנרי ניר ובעזרת תאוריית של סטפן קר אודוות תנועת 'אנשי התקשוב'.

המצאים והסבירים שהוצעו בהשערה שאנשי התקשוב רואים בתהליכיים שהובילו מעשה חלוצי. ראייה זו, היא שאפשרה להם להמשיך לaines תכניות תקשוב למורות כשלונות קודמים, מתוך תקוות ונחיות חלוציים, ידיעה שהם מובילים מהפכה ושהם מהווים חלק ממעשה חינוכי גדול ומשמעותי. כל זאת, תוך שייכות לתנועה חברתית מהפכנית שהבריה האמיןו בדרכם.

בהמשך המחקר, תיבחן השערה, לפיה רצינול חלוצי של אנשי תנועת התקשוב הוא אחד המניעים להציג תכניות ללא מצליחות, על מנת לאפשר את המשך "כיבוש השממה" וקידום "המהפכה" בחינוך.

מקורות ראיונות

ארנון שמואל, ינואר 2011 מריאינט אלגלי צביה גלעד נואה, אפריל 2012, מריאינט אלגלי צביה הליוול אידאה, יוני 2012 מריאינט אלגלי צביה הררי חיים, ינואר 2012 מריאינט אלגלי צביה לרוברבויים יעקב, נובמבר 2011 מריאינט אלגלי צביה רגב ישראל, פברואר 2011 מריאינט אלגלי צביה שורק מרדכי, יוני 2012 מריאינט אלגלי צביה

פרסומים

דבר. (15 פברואר 1963). הטלוויזיה. דבר, עמ' 25.

LIBLICH, U., TOBLER-MISHCH, R., & ZILBER, T. (2010). Between the whole and its parts: the relationship between the whole and its parts in research on instructional technologies (pp. 42-21). In S. B. Shulman (Ed.), *Proceedings of the Chais conference on instructional technologies research 2010: Learning in the technological era* (pp. 26-31). Ramat Gan: The Open University of Israel. Retrieved April 26, 2012, from http://telem-pub.openu.ac.il/users/chais/2010/noon/1_3.pdf

ניר, ח. (1992). *חלוצים וחולוציות במדינת ישראל: היבטים סמנטיים והstorיים, 1948-1956. עיונים בתקומת ישראל*, 2, 116-140.

SKUDEI, A. (2011). *The meanings of the initiators of the millet*. Tel Aviv: Ramot-Aviv University Tel Aviv.

Elgali, Z., & Kalman, Y. M. (2010). Using actor-network Theory to analyze the construction of the failure concept in a K-12 ICT integration program. In Y. Eshet-Alkalai, A. Caspi, S. Eden, N. Geri, & Y. Yair (Ed.), *Proceedings of the Chais conference on instructional technologies research 2010: Learning in the technological era* (pp. 26-31). Ramat Gan: The Open University of Israel. Retrieved April 26, 2012, from http://telem-pub.openu.ac.il/users/chais/2010/noon/1_3.pdf

Kerr, S. T. (2004). Toward a sociology of educational technology. In D. Jonassen (Ed.), *Handbook of Research for Educational Communications and Technology* (pp. 113-142). Mahwah, N.J.: Lawrence Erlbaum.

Rogers, E. M. (2003). *Diffusion of innovations* (5 ed.). New York: Free Press.

מילוני מילון "רבי מיללים".